

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/78/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616207544
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5616207544.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu Platíť sa oplatiť s.r.o., so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 45 684 618, zastúpeného Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, Bratislava, IČO: 47 255 706, proti žalovanému N. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom D., T. R. XX, o zaplatenie 290,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 257,98 eur a úroky z omeškania 5 % ročne:

- zo sumy 47,46 eur od 19. 11. 2013 do zaplatenia,
- zo sumy 47,46 eur od 19. 12. 2013 do zaplatenia,
- zo sumy 57,44 eur od 19. 01. 2014 do zaplatenia,
- zo sumy 57,44 eur od 19. 02. 2014 do zaplatenia,
- zo sumy 48,18 eur od 19. 03. 2014 do zaplatenia,

všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a .

Žalobcovi sa p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Písomným podaním zo dňa 24. 10. 2016, doručeným súdu dňa 02. 11. 2016, uplatnil žalobca voči žalovanému pohľadávku 290,90 eur a úroky z omeškania 5 % ročne zo sumy 62,43 eur od 19. 02. 2014 do zaplatenia, zo sumy 52,45 eur od 19. 12. 2013 do zaplatenia, zo sumy 62,43 eur od 19. 03. 2014 do zaplatenia, zo sumy 8,69 eur od 23. 04. 2014 do zaplatenia, zo sumy 57,44 eur od 19. 01. 2014 do zaplatenia a zo sumy 47,46 eur od 19. 11. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Predtým, dňa 25. 10. 2016, síce bolo súdu doručené aj elektronické podanie bez zaručeného elektronického podpisu, ale nakoľko toto bolo obsahovo odlišné (v časti výroku), súd naň neprihliadal. V súlade s ust. § 156 Civilného sporového priadku, sa preto konanie začalo dňa 02. 11. 2016.

2. Žalobu (návrh na vydanie platobného rozkazu) žalobca odôvodnil tým, že pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa, obchodnej spoločnosti Slovak Telekom, a.s. Bratislava, na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 08. 2015 a Odovzdávacieho protokolu o postúpení pohľadávok zo dňa 12. 02. 2016. Postúpenie pohľadávky pôvodný veriteľ oznámil žalobcovi prípisom zo dňa 12. 02. 2016. Právny predchodca žalobcu a žalovaný na základe Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, resp. Zmluvy o pripojení a iných prípadných dokladov sa dohodli na tom, že právny predchodca žalobcu bude žalovanému poskytovať v nich vymedzené služby a žalovaný bude uhrádzať odplatu za poskytované služby. Na základe tohto vzťahu právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému

poskytnuté služby, avšak žalovaný si nespĺnil záväzok uhradiť ich cenu riadne a včas. Túto povinnosť si žalovaný nespĺnil napriek opakovaným výzvam a ku dňu podania žaloby zostala neuhradená suma 62,43 eur, splatná 18. 02. 2014, suma 52,45 eur, splatná 18. 12. 2013, suma 62,43 eur, splatná dňa 18. 03. 2014, suma 8,69 eur, splatná 22. 04. 2014, suma 57,44 eur, splatná 18. 01. 2014 a suma 47,46 eur, splatná 18. 11. 2013.

3. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom, vydaným dňa 13. 12. 2016 pod č. k. 6Csp/78/2016-29, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz sa však žalovanému nepodarilo doručiť, a preto ho súd uznesením zo dňa 26. 05. 2017, č. k. 6Csp/78/2016-48, zrušil v plnom rozsahu (uznesenie o zrušení platobného rozkazu nadobudlo právoplatnosť dňom 29. 06. 2017).

4. Súdu sa nepodarilo doručiť žalovanému žalobcu na adresu evidovanú v registri obyvateľov a napriek rozsiahlemu zisťovaniu sa súdu nepodarilo zistiť adresu jeho skutočného pobytu. Preto súd v súlade s ustanovením § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zverejnil na úradnej tabuli súdu oznámenie o podanej žalobe - oznámenie bolo zverejnené dňa 25. 10. 2017. Následne súd doručoval žalobu spolu s prílohami, všeobecné poučenie spotrebiteľa a uznesenie 6Csp/78/2016-55 zo dňa 22. 11. 2017 žalovanému na adresu, kde je prihlásený k trvalému pobytu, ale ani túto zásielku si žalovaný nevyzdvihol - doručenie uvedených písomností mal súd preto vykázané fikciou podľa § 111 ods. 3 CSP dňom 21. 12. 2017.

5. Žalobca neodôvodnil, na základe akých Zmlúv boli vystavené jednotlivé faktúry, uhradenia ktorých sa domáhal v tomto súdnom spore. Pripojil k žalobe len listinné dôkazy z ktorých vyplýva, že Slovak Telekom, a.s. (ďalej aj „právny predchodca žalobcu“) a žalovaný uzatvorili písomnú Zmluvu o kúpe LED TV, číslo zmluvy: 9905805679, za akciovú predajnú cenu 49,- eur, vrátane DPH s tým, že žalovaný tovar prevzal dňa 28. 06. 2013 (dátum uzavretia Zmluvy listina neobsahuje, takže súd vychádzal z predpokladu uzavretia dňa 28. 06. 2013). Zmluvou o poskytovaní verejných služieb INT, číslo zmluvy: 99054644566, uzatvorenou dňa 04. 02. 2013, právny predchodca žalobcu sa so žalovaným dohodli na poskytovaní verejných služieb - VRI Solo - vysokorychlostného internetu Solo. Slovak Telekom, a.s. a žalovaný uzatvorili aj Zmluvu o poskytovaní verejných služieb Magio TV, číslo zmluvy: 9905805675, ktorá opäť neobsahuje dátum uzavretia, a preto súd vychádzal z predpokladu uzavretia zmluvy dňa 28. 06. 2013, ktorý je uvedený v zmluve ako dátum prevzatia. Žalobca predložil zároveň faktúry, na ktoré sa odvolával v dôvodoch žaloby. Tieto faktúry neobsahujú také identifikačné údaje, aby bolo zrejme, na základe ktorej z vyššie uvedených Zmlúv žalovanému boli jednotlivé sumy vyfakturované - podľa textu uvedeného v jednotlivých faktúrach, tieto sa zrejme týkali Magio TV, keďže vo všetkých predložených faktúrach je uvedený údaj: „Magio - prístup 1M110AFQ3“. Faktúrou s variabilným symbolom 9756496828, splatnou dňa 18. 11. 2013, Slovak Telekom, a.s. vyfakturoval žalovanému poplatky za obdobie od 01. 11. 2013 do 30. 11. 2013 spolu vo výške 47,46 eur. Faktúrou s variabilným symbolom 3757562537, splatnou dňa 18. 12. 2013, Slovak Telekom, a.s. vyfakturoval žalovanému za obdobie od 01. 12. 2013 do 31. 12. 2013 čiastku 52,45 eur, z čoho poplatky za služby predstavovali 47,46 eur a suma 4,99 eur bola vyfakturovaná ako zmluvná pokuta za nedodržanie lehoty splatnosti. Faktúrou s variabilným symbolom 6758531825, splatnou dňa 18. 01. 2014, Slovak Telekom, a.s. vyfakturoval žalovanému za obdobie od 01. 01. 2014 do 31. 01. 2014 čiastku 57,44 eur, ako úhradu za služby. Faktúrou s variabilným symbolom 1759527046, splatnou dňa 18. 02. 2014, vyfakturoval Slovak Telekom, a.s. žalovanému sumu 62,43 eur, ktorá pozostávala z poplatkov za služby vo výške 57,44 eur a sumy 4,99 eur - zmluvná pokuta za nedodržanie doby splatnosti. Faktúrou s variabilným symbolom 3760511836, splatnou dňa 18. 03. 2014, Slovak Telekom, a.s. vyfakturoval žalovanému sumu 62,43 eur, z čoho 57,44 eur boli poplatky za služby a 4,99 eur zmluvná pokuta za nedodržanie doby splatnosti. Faktúrou s variabilným symbolom 47611505369, splatnou 22. 04. 2014, Slovak Telekom, a.s. vyfakturoval žalovanému sumu 8,69 eur za obdobie od 26. 03. 2014 do 31. 03. 2014. Z tejto faktúry však vyplýva dobropis za prevádzku Magio - prístup 1M110AFQ3 v období od 26. 03. 2014 do 31. 03. 2014 vo výške 9,26 eur a poplatok za prerušenie poskytovania služby pre neplatenie 16,50 eur. Aj keď podľa textu sa má jednať o služby v období od 26. 03. 2014 do 31. 03. 2014, z obsahu faktúry vyplýva, že právny predchodca žalobcu touto faktúrou doúčtoval stav k 25. 03. 2014.

6. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka,

(1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

(2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

7. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

8. Žalobca tvrdil, že jeho právny predchodca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 12. 02. 2016, pričom postúpenie pohľadávky bolo realizované na základe Rámcovej zmluvy a následného Odovzdávacieho protokolu, čo v konaní spochybnené nebolo. Súd mal preto preukázanú vecnú aktívnu legitímáciu žalobcu.

9. Vzhľadom k tomu, že Zmluvy, ktorými žalobca preukazoval zmluvný vzťah medzi jeho právnym predchodcom Slovak Telekom, a.s. a žalovaným, uzatvoril žalovaný ako fyzická osoba, nepodnikateľ, predmetom sporu je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Vzhľadom na dôvody žaloby a predložené listinné dôkazy ide v konaní iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci. Skutkové tvrdenia strán sporu neboli sporné, hodnota sporu, bez príslušenstva, neprevyšuje 1 000,- eur, preto v zmysle ustanovenia § 297 písm. b/ CSP súd rozhodol bez nariadenia pojednávania verejne vyhláseným rozsudkom dňa 30. 01. 2018 o 09,45 hod. V súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli súdu dňa 24. 01. 2018.

10. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

11. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

12. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

13. Podľa § 151 CSP,

(1) Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

(2) Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

14. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

15. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

16. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“), účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

17. Podľa § 44 ods. 1 prvá veta zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby.

18. Podľa § 43 ods. 1 písm. a/, ods. 12 písm. b/ zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách

(1) Podnik má právo

a) na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

(12) Účastník je povinný

b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

19. Podľa § 559 Obč. zák.

(1) Splnením dlh zanikne.

(2) Dlh musí byť splnený riadne a včas.

20. Podľa § 52 ods. 1, 2 Obč. zák. v znení účinnom do 30. 09. 2013,

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

21. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 Obč. zák. v znení účinnom do 30. 09. 2013,

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

(2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

(3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

(5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Podľa § 54 ods. 1, 2 Obč. zák. v znení účinnom do 30. 09. 2013,

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca uplatnil voči žalovanému nároky zo spotrebiteľských zmlúv, takže na danú vec je potrebné aplikovať procesné ustanovenia § 290 a nasl. CSP. Právny predchodca žalobcu a žalovaný nesporne uzatvorili vyššie označené tri zmluvy a v konaní nebolo vyvrátené tvrdenie žalobcu, že faktúry, na základe ktorých sa domáhal nároku uplatneného v tomto súdnom spore, boli vystavené na základe týchto zmlúv. Žalobca tvrdil, že žalovaný neuhradil vyfakturované sumy, čo žalovaný nepoprel, a preto súd v súlade s ustanovením § 151 ods. 1 CSP tieto skutkové tvrdenia žalobcu považoval za nesporné. Nakoľko však žalovaný v spore nebol zastúpený advokátom, súd aj bez výslovných tvrdení skúmal, či uplatnené nároky nevyplyvajú z neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré v spotrebiteľských zmluvách zákon sankcionuje ich neplatnosťou.

24. V časti, pokiaľ žalobca uplatnil voči žalovanému poplatky za služby, jeho nárok vyplýva z citovaných ustanovení zákona č. 351/2011 Z. z., a preto v tejto časti súd vyhodnotil nárok ako dôvodný. Pokiaľ však právny predchodca žalobcu vyfakturoval žalovanému zmluvnú pokutu za nedodržanie doby splatnosti a poplatok za prerušenie poskytovania služby pre neplatenie, žalobca nepreukázal základný predpoklad, t. j., že zmluvná pokuta bola individuálne dojednaná. Údaj o zmluvnej pokute sa síce nachádza v Zmluve o poskytovaní verejných služieb INT aj Magio TV, ale tento údaj bol zahrnutý do spleti iných ustanovení. V obidvoch zmluvách sú pritom uvedené rôzne tabuľky, z ktorých nie je možné bez podrobného skúmania a vysvetľovania ustáliť, aká zmluvná pokuta patrí tomu ktorému produktu. Obidve zmluvy totiž obsahujú viacero zmluvných pokút, teda aj také, ktoré sa nevzťahovali na zmluvné dojednanie uzavreté medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Navyše sa jedná o typické formulárové zmluvy vopred pripravené, obsah ktorých žalovaný, ako spotrebiteľ, nemal možnosť ovplyvniť. Nakoľko žalobca nepreukázal individuálne dojednanie tých zmluvných pokút, ktoré následne jeho právny predchodca uviedol do faktúr, žalobcovi tento nárok nepatrí. Takisto nepatrí žalobcovi ani nárok na zaplatenie poplatku za prerušenie služby pre neplatenie, nakoľko takýto poplatok individuálne dojednaný nebol. Pokiaľ by akékoľvek poplatky vyplývali z obchodných podmienok, príp. sadzobníka právneho predchodcu žalobcu (čo žalobca ani netvrdil), žalovaný, ako spotrebiteľ, nemal možnosť ovplyvniť ich obsah a v takom prípade sa jedná o neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v spotrebiteľských zmluvách sankcionované neplatnosťou.

25. Vzhľadom na uvedené dôvody potom súd priznal žalobcovi sumu 47,46 eur, vyfakturovanú faktúrou, splatnou dňa 18. 11. 2013, sumu 47,46 eur z faktúry, splatnej dňa 18. 12. 2013, sumu 57,44 eur, vyfakturovanú žalovanému faktúrou, splatnou dňa 18. 01. 2014, z faktúry, splatnej dňa 18. 02. 2014, priznal súd žalobcovi iba poplatok za služby vo výške 57,44 eur a takú istú čiastku súd priznal žalobcovi aj z faktúry, splatnej dňa 18. 03. 2014. Súd žalobcovi nepriznal zmluvnú pokutu, vyfakturovanú vo výške

4,99 eur faktúrami, splatnými dňa 18. 12. 2013, 18. 02. 2014 a 18. 03. 2014. Z uvedených 5-tich faktúr potom žalovaný bol povinný zaplatiť žalobcovi spolu 267,24 eur.

26. Z faktúry, splatnej dňa 22. 04. 2014, vyplýva preplatok na produkte Magio - prístup 1M110AFQ3 vo výške 9,26 eur, pričom vyfakturovaná suma 8,69 eur predstavuje len rozdiel medzi uvedeným preplatkom a poplatkom za prerušenie poskytovania služby vo výške 16,50 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, keď žalobca nepreukázal nárok na zaplatenie uvedeného poplatku, súd dobropisovanú sumu 9,26 eur z tejto faktúry započítal na úhradu predchádzajúcej faktúry (splatnej dňa 18. 03. 2014), v dôsledku čoho došlo k zníženiu dlžnej sumy 57,44 eur na sumu 48,18 eur. Na základe predložených faktúr potom predstavuje dlh žalovaného čiastku 257,98 eur a v tejto časti súd žalobe vyhovel. V časti prevyšujúcej túto sumu žalobca neunesol dôkazné bremeno, uplatnené právo nepreukázal, a preto vo zvyšku súd žalobu zamietol.

27. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

28. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba J. X. H. platná k prvému dňu omeškania z plnením peňažného dlhu.

30. Základná úroková sadzba J. X. H. je premenlivá, pričom v období od 13. 11. 2013 do 11. 06. 2014 (v čase splatnosti všetkých predložených faktúr) predstavovala 0,25 %. Nakoľko úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 8 percentuálnych bodov, zákonná výška úrokov z omeškania predstavuje 5,25 % ročne. Žalobca si uplatnil nižšie úroky z omeškania - 5 % ročne, takže súd, ktorý je žalobou viazaný (§ 216 ods. 1 CSP) priznal žalobcovi uplatnené úroky z omeškania 5 % ročne vždy od nasledujúceho dňa po splatnosti tej ktorej faktúry tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

31. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

32. Podľa § 255 CSP

- (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
- (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP

- (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
- (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Žalobca uplatnil voči žalovanému istinu 290,90 eur, takže priznaním sumy 257,98 eur bolo jeho nároku vyhovené v rozsahu 89 %. Po započítaní úspechu žalovaného (11 %) súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.